

צ'ון תורני שכונ'י

בעז'הי"ת א'ת'ל'ה ש'ל ת'נ'ד'ה

ג'ליון 583

ב'ית ה'כנסת "עול'י בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח' יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

מפתח האה'ל

קבלה חזקה לקראת השנה החדשה - סנגור עצום ליום הדין: בעל היצמח צדק' זי"ע היה אומר שיקבלה טובה' שמקבל האדם על עצמו בימים הקדושים האלו הוא 'המלבוש החדש, לנפש החדשה, לשנה החדשה'. וכך ביאר רבי אליהו לופיאן זצ"ל את דברי המשנה באבות: "רבי אליעזר בן יעקב אומר, העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד", ויש לדייק מהו שכתב בלשון הווה 'העושה מצווה אחת' ולא בלשון עבר מי שעשה, ועוד, מהו מצווה 'אחת'? אלא לומר לך, שלא מדובר במקיים איזה המצווה, אלא ב'קובע' ומקבל על עצמו שיקיים מצווה מסוימת, בעצם החלטה זו כבר 'קונה לו פרקליט' ליום הדין. (לב אליהו, מערכות התשובה עמי' שמא)

יש להבין כי קבלה איתנה מטה את כף הזכות. על כך אמר בעל היחידושי הרי"ם" כי "אם קובע עצמו לאיזה דבר מצווה- בקביעות איתנה שאפילו כל רוחות שבעולם לא יזיווהו, כבר נחשב לו כמי שיש בידו רק מחצה עוונות ומחצה זכויות, נמצא שבעוד דבר טוב אחד כבר נעשה כרוב זכויות ומטה את הכף לזכות".

אסור לדאוג בראש השנה: מי שבא לו מחשבה מדאיגה בראש השנה, אומר בשער הכוונות, ידמיין שתי אותיות: ע', ב'. "מחיתי כעב פשעך, וכענן חטאותיך". כשם שהענן חולף, כך יעברו המחשבות הדאוגות. חשוב לזכור שכפי שנתנהג בראש השנה זהו סימן לכל השנה יש להיות בשמחה. הרגשות שנגרש בר"ה יהיו שורש לכל הרגשות בשנה החדשה. על כן אמר רבי נחמן מברסלב: "וצריכין להיות שמח בראש השנה", וכן: "בראש השנה צריכין להיות חכם שיחשוב רק מחשבות טובות שייטיב השם יתברך עמנו".

מסופר שהרב כהנמן לפני יציאתו לחו"ל - לבני ישראל שבגולה. נכנס הוא ושאל את הי"חפץ חיים" מה למסור בשמו לבני הגולה? אמר לו החפץ חיים: אמור להם שלעשות תשובה זה קל מאוד, מתחרטים על העבר ומקבלים על העתיד! כדאי שידעו אחינו שבגולה - המשיך הי"חפץ חיים" - שזו עצת היצר הרע שהוא מטעה את האדם לחשוב שקשה לעשות תשובה. ואין הדבר כך כלל וכלל!!! שהרי אם נחליט לשמוע בקול ה' נגיע עד אליו... כפי שמבטיחה התורה: "ושבת עד ה' אלוקיך ושמעת בקולו".

"מי שלא בוכה בהתחלה, בוכה בסוף"

הרב נסים יגן זצ"ל המשיל את הדברים באופן נפלא: אדם רוצה להגיע לחיפה ובטעות הוא עלה על האוטובוס הנוסע לאילת. ככל שהוא יקדים לגלות את טעותו ולהבין שהוא נוסע לאיזור הדרום במקום לאיזור הצפון, התיקון יהיה קטן יותר, אך אם הוא יגיע לקצה הדרך תקשה עליו מאוד החזרה. וזאת חייב כל אדם לדעת: גם אם הוא טעה ישנה דרך חזרה אך הדרך חזרה יכולה להיות קצרה ככל שהאדם יגלה מהר יותר את טעותו. ויש אנשים המכירים היטב את הדרך, צריך רק לשאול, אך היצר הרע מסמא את עיניהם של האנשים ולא נותן לשאול לחפש את דרך האמת.

זהירות!!! יש להיזהר ולהזהיר את בני ביתו שלא להדליק נרות ביום טוב שני וכן לא לחמם או לבשל מאכלים עד לאחר צאת הכוכבים של שבת - יום טוב ראשון של ראש השנה.

זמני השבת
הדלקת נרות **6:21**
מוצאי שבת **7:20**
לית' **7:52**

נא לשמור על קדושת הגליון אין לקרוא בשעת התפילה

נזכה כולנו לשנה טובה ומתוקה
להיכתב ולהיחתם לחיים טובים בריאים ומתוקנים
שבת שלום שמשון אליעזר פוקס

אָהַבְתָּ אֱלֹהֶיךָ

קידוש – קודם הקידוש נהגו לומר את הנוסח שתיקן הבן איש חי זצ"ל שבו ישנם בקשות וסימנים טובים לתחילת השנה. ויאמר את הקידוש בשמחה ובמאור פנים, ויזהר מאוד שלא יכעס ולא יקפיד בלבו בראש השנה כלל.

באמירת הסימנים יברך בתחילה "בורא פרי העץ" וגם שבירך ברכת "המוציא לחם" וכו'

בסדר הסימנים איש, איש כמנהגו. ואחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון ליבו לשמים. **ויזכור שלא הסימנים העיקר, אלא הכוונה שיהיה לכל בית ישראל שנה טובה ומבורכת**

בראש השנה אוכלים ראש של הכבש או ראש דג, ואומרים יה"ר שנהיה לראש ולא לזנב, אלא שיש להקשות אם אמרנו שנהיה לראש אזי פשוט שלא נהיה לזנב? תירץ ה"בן איש חי" שהמילה לראש זה ראשי תיבות: לעשות רצון אבינו שבשמים, והמילה זנב זה ראשי תיבות: זו נפש בהמית.

בעל התניא היה מזהיר את תלמידיו להקפיד על דיבוריהם בראש השנה. אך, **טוב לעשות תענית דבור** בראש השנה כדי לסגור את הפיות של המקטרגים שרוצים לקטרג ואז הקדוש ברוך הוא אומר להם "למטה האדם שותק, גם אתם שותקים". יש לזכור שדיבורי ראש השנה מהווים שורש לכל הדיבורים במשך השנה כולה, ועל כן ראוי במיוחד להקפיד על זהירות מדיבורים אסורים ודיבורי חול, בפרט בעת הסעודות הקדושות.

להערות והארות, הנצח ות,
לעילוי נשמת וכו' 054-8444774
לקבלת העלון במייל נא לכתוב ל:
8444774@Gmail.com

אהל לחידוש

חידושים ופנינים לשולחן השבת

בערב ראש השנה המחיש הגאון רבי אליהו לואפיאן זצ"ל לתלמידיו, עד כמה אנו צריכים לפחד בראש השנה שהרי עומדים אנו ומדברים עם מלך מלכי המלכים בכבודו ובעצמו! וכך אמר: נניח שאדם בא ועומד ומדבר עם המלך הרי שהוא חל ורועד מאימתו. **כל שכן** אם צריך אותו אדם לבקש דבר מה מאת המלך. **כל שכן** אם אותו אדם חטא כנגד המלך. **כל שכן** אם גנב מאוצרות המלך. **כל שכן** אם הוא הממונה על אוצרות המלך. **כל שכן** אם מסר את אוצרות המלך לשונא המלך. **כך גם הוא האדם שקיבל מאת מלך מלכי המלכים "אוצרות" יקרים, הלא הם הכוחות שנטע בו הבורא יתברך כגון: הראיה, השמיעה והדיבור ומינה אותו הבורא יתברך להיות שומר על אוצרות אלה ולקיים בהם את מצוותיו. ומה נורא הדבר כאשר האדם מועל בתפקידו ומשתמש באוצרות אלה כדי לעבור עבירות כעצת היצר המפתה...**

שתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה

שאל פעם הצדיק רבי שלמה מלונטשיץ: אנו מבקשים מאת הקב"ה שתהיה השנה גם "מתוקה" וכי לא די בכך שהיא "טובה"?! **השיב הצדיק במתק שפתיו:** היהודי מחויב לומר על כל המוצאות אותו "גם זו לטובה", ואפילו על דבר רע הקורה חלילה לאדם עליו להאמין כי הוא מאת הקב"ה והכל לטובה ואין רע יורד מלמעלה (וגם אם נראה הדבר כן הרי שבהמשך יתברר הדבר כטוב...) **על כן, סיים הגאון:** אנו מתפללים ומבקשים מאת ה' שלא תהיה זו רק שנה "טובה" אלא גם "מתוקה" דהיינו שנה טובה שנרגיש את הטוב ויערב לנו מתיקותו...

הסבא משפולי" נהג להסתגר בחדרו לפני התקיעות, ואיש לא ידע מה הוא עושה שם. פעם החליט מישהו לגלות את הסוד, הכין לו סדק צדדי, ועקב אחר מעשי הצדיק.

לחרדתו ראה את ה'סבא' שוכב בפישוט ידיים ורגליים על הקרקע ובוכה: "ריבונו- של- עולם! מה אתה רוצה מעמך ישראל! אומר אני לך, כי לולא ראיתי במו-עיני את המצוות והמעשים הטובים שהם מקיימים, לא הייתי מאמין שאחרי כל- כך הרבה סבל ורדיפות יוכלו לקיים אפילו מצווה אחת. **הרי את כל התאוות העמדת לפני העיניים, ואילו על הגיהנום כתבת בספרים. אילו היית נוהג להפך, כותב על התאוות בספרים ואת הגיהנום מעמיד מול העיניים _ מבטיח אני לך ששום יהודי לא היה חוטא..."**

אהל המעשה

את הסיפור הלא ייאמן הבא, סיפר בעדות מרטיטת לב מהיכרותו האישית, מגיד המישרים הנודע הרב מנחם שטיין: בביתו של הרב שטיין בפתח תקוה, התגוררה במשך מספר שנים נערה אחת, שתלאות החיים ובית משפחתה השבור – הביאו אותה לחפש קורת גג נעימה לראשה, והיא בחרה בבית משפחת שטיין. בני המשפחה קירבו אותה ודאגו לה, ובהגיע זמנה – היו שותפים פעילים בשמחת נישואיה, והקמת ביתה החדש בעיר מרוחקת. במשך השנים, נשמר קשר טוב אך לא רציף עם אותה נערה שהפכה לאשה. הם ידעו כי היא מרוצה בביתה החדש ובעבודתה החדשה, והבינו גם כי היא מתמודדת עם קושי לזכות בילדים משלה. מרחוק, המשיכו להתעניין בנימוס בלי לגרום למבוכה, והבינו כי השנים חולפות עוברות, אך ההמתנה נמשכת, והילדים בוששים מלבוא ולשמח את הזוג הצעיר... לימים, נודע גם כי שהתה במשך תקופה מסוימת בחו"ל, מנסה כל דרך טיפול אפשרית כדי להביא לישועתה. אך גם כאן הסתיימו הניסיונות במפח נפש קורע לב, והיא שבה לארץ מאוכזבת וכאובה כפי שיצאה ועוד יותר – הן הרופאים, המומחים הגדולים בעולם, ריפו את ידיה, אמרו בעצמם שאין סיכוי... היה זה אחרי שמונה שנות המתנה מייגעת, שכל יום היא עסוקה רק בדבר אחד – בתקווה לזכות בילדים מבורכים. היא החליטה להתקשר אל הרב שטיין, לשפוך את כל ליבה וכאבה, ולבקש להיות מוזמנת לחוג את ראש השנה בביתם, כדי שתוכל להתרומם ולהתרגש בתפילות החג כראוי לתפילה ישיבתית בוערת.

מובן כי היא הוזמנה על אתר, ובבוקרו של יום ראש השנה התייצבה האשה בעזרת הנשים שבישיבת 'אור ישראל' בפתח תקווה, כשעיניה כבר לחות מדמעות. 'היום, זה היום!' – הזכירה לעצמה, 'עכשיו הזמן לפעול!' היכל הישיבה כבר היה מלא מפה לפה, והאווירה בו היתה רצינית ומרוממת. כל אחד היה מרוכז במחזור, עטוף בטליתו, עיניו עצומות בדבקות. התפילה החלה ונמשכה בהתרגשות רבה, וכבר הגיעו להפטרה, אז החל בעל הקורא לקרוא ברגש את ההפטרה הנקראת ביום הראשון של ראש השנה, ומספרת את סיפורה של חנה אשת אלקנה, שציפתה לילדים במשך שנים ארוכות, וזכתה להיפקד בראש השנה.

האשה האזינה בקשב רב להפטרה, שמעה את ההתמודדות שלה מסופרת ברמה... ההמתנה הארוכה, שברון הלב, האכזבות הרבות... ולפתע – החל קול בכי חרישי עולה בעזרת הנשים, מלווה את הקריאה כמנגינה חרישית: "וְהָיָה מֵרַת נֶפֶשׁ וְתִתְפַּלֵּל... וְכָל תְּבָכָה...". כאן פרצה האשה בבכי. נחילי דמעות שטפו את עיניה, קול התייפחויותיה הלך ועלה, עד שדמעות נקוו גם בעיני סובביה. בעל הקורא המשיך: "אִם רָאָה תְּרָאָה בְּעֵינֶי אֶמְתָּד וְזָכַרְתִּי וְלֹא תִשְׁכַּח אֶת אֶמְתָּד וְנִתְּנָה לְאֶמְתָּד זֶרַע אֲנָשִׁים...". עכשיו כבר בכתה האשה בכי טהור ומלא, בסערת נפש שאין לתאר. היא חשה כי סיפור חייה עולה עכשיו, וכמו שגורל חנה הוכרע בראש השנה, גם היא יכולה להיפקד עכשיו ממש. ננסכה בה האמונה החזקה כי הסיכויים הטבעיים אינם משנים וקובעים, מה שיכריע מכאן ולהבא הוא רק מה שייקבע בראש השנה, וביום הזה צריך לנקוש על שערי שמים בעקשנות, ולא להפסיק לבקש! כי כמו שחנה ואימותינו שרה ורחל נפקדו בראש השנה – כל אחד יכול! אם עד ראש השנה היתה לילד בעיה רגשית, אם חשבון הבנק סבל ממינוס מתמשך, אם עד עכשיו לא הצלחנו בלימוד – כל זה לא בהכרח יימשך, כי בראש השנה העולם מתחיל מחדש, ויכול להשתנות מהקצה אל הקצה!

במוצאי ראש השנה, נפרדה האשה ממארחיה בתודה, כשעיניה עדיין לחות ומצפות, ומבטיחה לעדכן. מכאן ואילך, לא עשתה דבר בנידון, לא התייעצויות, לא התרוצצויות, כלום. האמת שלא היתה צריכה... בתחילת חודש תמוז (!) של אותה שנה, צלצל הטלפון בביתו של הרב שטיין. הרב לא הצליח לשמוע אף דיבור, רק קולות בכי, מעורבים זה בזה. אותו בכי מרגש ומצפה מראש השנה, הפך לבכי מאושר ומודה, המתמזג בקול בכיו של תינוק רך! כתשעה חודשים מראש השנה, נפקדה האשה. מחוץ לדרך הטבע, בלי שום הסתברות רפואית. כי כל ההערכות האלה היו נכונות, אבל רק עד ראש השנה. בראש השנה כל ההערכות נפתחות מחדש, וכל אחד יכול לזכות, נגד כל הסיכויים!

הוא שכתב המהרש"א, בטעם הענין שיהודי שלא ראה את חברו במשך 12 חודשים מברך 'ברוך מחיה המתים'. לא כי חברו הסתכן חלילה באסון, אלא כי במהלך 12 החודשים עבר ראש השנה, ומראש השנה מתחילה מערכת חיים חדשה, שאינה קשורה לשנה הקודמת! אנו ניצבים רגע לפני היום הגדול, ולכל אחד מאיתנו יש משהו שמעיק על הלב, יתכן שמלווה אותנו כבר המון שנים. עכשיו מגיע הרגע הגורלי: בראש השנה העולם מתאפס! נברא מחדש! כל קושי שבעולם יכול להיעלם, בזכות זעקה ותחנון אמתי! הבה ננצל את ההזדמנות המרגשת הזו לספר לאבינו שבשמים מה אנו רוצים לשנות בחיינו בשנה הקרובה, ובורא עולם, אב רחום וחנון, יזכה את כולנו בשנה שמחה ומבורכת! (קול הלשון-דרשו)

משל לבן מלך שאביו אהבו אהבת נפש ולא חסך ממנו מאומה. לימים סרח בן המלך לאביו והוחלט לגרשו מחצר המלך לבל יראה אביו" – בן המלך נע ונד ממקום למקום עד ששכח מיהו, מהו ומנין בא – "הגיע לכפר נידח והשתקע שם והפך להיות לאיש כפרי ומגושם. ויהי היום והמלך עבר ברחבי מדינתו ויצא כרוז מלפניו: כל מי שיש לו בקשה מלפני המלך יבוא ויבקש והמלך בטובו יעשה כבקשתו" – עת רצון שהמלך בא לעיר – "כולם התאספו בכיכר העיר לראות את המלך. בין הבאים היה גם בן המלך. והמלך הכיר אותו, ניגש אליו ושאל אותו: ומה אתה תבקש? אמר לו הבן, הכפרי: הנה בעוד ימים מועטים יבואו ימי החורף ואין לי מחסה מפני הגשם והשלג, לכן שאַלתי ובקשתי שיצוה כבוד המלך ויבנו לי אוהל קטן אשר בו אמצא מחסה מזרם וממטר. כשמוע המלך את בקשת בנו, פרץ המלך בבכי. בראותו עד היכן הגיע בנו ששכח כלל מקום מוצאו, אינו מכיר את אביו, אינו יודע כי בן מלך הוא, ומה הוא מבקש?! בוטקה מפני הגשם!?

אמר ה"דברי החיים": "הוא שכח שהוא בן מלך" ועל זה בכה האבא! במקום שהבן הזה יזהה את אביו ויתן קפיצה על כתפיו ויצעק: "אבא'ילה שלי" ואז האבא יחזיר אותו הביתה לארמון. הבן שכח שהוא בן מלך! הוא לא מכיר את אביו, הוא מבקש בוטקה... זוטות! שטויות! במקום שיכיר את אביו, יתבונן טיפה, יזהה את אביו ויבקש ממנו: הביתה!... הנמשל: יהודים, "אתם נצבים היום פְּלִיטָה לְפָנַי ה' אֱלֹהֵיכֶם", שלא תשכחו את "לְפָנַי ה' אֱלֹהֵיכֶם", אלא "דַּרְשׁוּ ה' בְּהִמְצָאוֹ קְרָאֵהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרֹב", הזדמנות, אל תחמיצו! אל תשכחו שאתם ישראל, בני מלכים - אתה לא נולדת בכפר, אתה לא כפרי מגושם ולא פלאח! בשבילם זה תפוח אדמה, תן לו בוטקה, הוא שמח וחלאס! "דַּרְשׁוּ ה' בְּהִמְצָאוֹ" - המלך נמצא, אמנם גורשתם, חטאתם, תנו קפיצה אל האבא, או על האבא ותאמרו: "אבא'ילה, אני רוצה הביתה. אני רוצה לשוב הביתה". מה אתם מבקשים בראש השנה? שיהיה כך, שיהיה כך, הרל זה הכל שטויות. מהי הבקשה הגדולה שעם ישראל צריך לבקש בראש השנה? אמר צדיק אחד: "וּגְאָלְנוּ גְאָלָה שְׁלָמָה מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֹד" – הוי אומר, תחזיר אותנו הביתה! ובבית יש בריאות, יש אוכל, יש מזרונים, שהרי כל הסבל שאנחנו סובלים היום זה בגלל שאנחנו לא בבית. אמנם אנחנו בארצנו, אבל לא בביתנו. חרבה עירנו...

**"עץ חיים היא למחזיקים בה"
ברכת "שנה טובה ומתוקה
זכתיבה זכתימה טובה**

**לחברי הוועד ומתפללי בית הכנסת
"עולי בבל" אור יהודה**

**לחברי הוועד ומתפללי בית הכנסת
"אור אבנר" קרית הסביונים יהוד**

לטוביה בן נזימה שרבי ומשפחתו הי"ו

לדוד בן איבון אשר ומשפחתו הי"ו

לאסף בן אשר מזרחי ומשפחתו הי"ו

לאופיר בן אורה דלל ומשפחתו הי"ו

לאשר מזרחי בן נתן ומשפחתו הי"ו

לאלון בן אורנה כהן ומשפחתו הי"ו

לדוד בן עליזה חיים ומשפחתו הי"ו

**זכות החזקת התורה תעמוד לכם להיכתב
ולהיחתם לשנה טובה, בריאות, ופרנסה בשפע**

**ולמלאות את משאלות
לבכם לטובה ולברכה.**

ברכה והצלחה
ובריאות איתנה
אסף בן אשר ומשפחתו הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפחתו הי"ו
אופיר בן אורה ומשפחתו הי"ו

לרפואה שלימה
סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סניורה הי"ו

שיעור בפרשת שבוע
מהרב **שמשון פוקס שליט"א**
כל יום חמישי
מיד לאחר מנחה
בביכני"ס אור אבנר
רח' משה דיין קרית הסביונים יהוד
מנחה - בשעה 18:10

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
רח' דוד אלעזר 18
תפילת שחרית - 7:00
מנחה וערבית (סמוכות) - 18:15
שיעורי תורה מידי יום אחרי ערבית
יום א' - הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ב' - הרב הגאון אברהם הכהן שליט"א
יום ג' - הרב שלום אטלן שליט"א
יום ד' - הרב שמואל רביע שליט"א
יום ה' - הרב דניאל קמחי שליט"א

בית הכנסת
"עולי בבל"
ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל
שחרית - 5:00
מנין ב' - 7:30
מנחה ערבית - 18:00
שיעורי תורה מידי יום
שעה לפני מנחה
יום א' ב' ה'
רב בית הכנסת
הרב יהונתן אמדי שליט"א
יום ג'
הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ד'
הרב נאור דרשני שליט"א
יום ה' -
הרב רפאל עגיב שליט"א
בשעה 20:00